

Rozhovor s predsedom Smeru Robertom Ficom: O Lipšicovi vieme, že to je najkrivší človek

- CZ24 News | 27. února 2022

SLOVENSKO: Rozhovor viedol Roman Michelko.

Poznámka: Rozhovor sa nahrával, pred uznaním Luhanskej a Doneckej republiky Ruskou federáciou.

Líder strany Smer-SD Robert Fico poskytol Sputniku rozhovor v ktorom odhadol, či sa Mikulec udrží na svojom poste, prehovoril o trestnom oznámení, ktoré podal na Lipšica. Dotkol sa tiež otázky plánovania referenda a medzinárodnej politiky. Prezradil, prečo Rusko nemôže súhlasiť s tým, aby bola Ukrajina v NATO a aké sú slovenské záujmy.

Najhorúcejšou témou týchto dní boli legálne odposluchy. Vďaka nim vieme o „vojne policajtov“ medzi Úradom inšpekčnej služby (ÚIS), ktorú reprezentovala Diana Santusová a časťou Národnej kriminálnej agentúry (NAKA) na čele s Jánom Čurillom, dnes zástupcom riaditeľa. Tie hrubé nezákonnosti až mrazili. Aj vďaka tomu minister vnútra Roman Mikulec čelil viacerým odvolávaniam. Aj keď je jasné, že odvolaný nebude, vidíte šancu, že by ho neskôr koalícia stiahla sama? Je známe, že s prácou Romana Mikulca má problém napríklad aj Peter Pčolinský, Adriana Pčolinská aj niektorí ďalší zo strany SME RODINA. Myslíte si, že po týchto kauzách, po tom, čo sa píše o jeho zlyhaniach a hrubých nezákonnostiach, ktoré vyšli najavo, sa udrží na svojom poste aj ďalej?

Ja sa domnievam, že vo vládnej koalícii si uvedomujú, za aké zločiny zodpovedajú v tomto okamihu, a preto si nemôžu dovoliť odvolať ktoréhokoľvek ministra z vlády, pretože pád vlády alebo oslabenie vlády znamená pre nich obrovské ohrozenie ich záujmov. Oni vedia, že páchajú zločiny a vedia, že na tie zločiny sa raz niekto pozrie. Či to bude možno NAKA o pár rokov, možno to bude prokuratúra, ale toto nemôže zostať bez povšimnutia. Preto Mikulec nebude odvolaný. Je to evidentné, majú dohodu z toho slávneho stretnutia na Bôriku, kde boli poslanci vládnej koalície, že musíme si všetko všetko všetko odpúšťať, len sa nesmie stať, že by sa vrátil naspäť Smer. Ale možno inú poznámku k tejto téme, teraz je viac ako zreteľné, že provládne médiá začínajú prijímať porážku, a oni vedia, že to je ich porážka, pretože víťazstvo vo voľbách v roku 2020 si pripisovali oni. My, médiá sme porazili červeného diabla. Dobré, teraz pochopili, že je koniec tejto vládnej koalície, a namiesto toho, aby povedali, že dosť, toto už nebudeme tolerovať, čo vládna koalícia robí, tak oni ešte pridali a pomáhajú tejto vláde v rozmere a v rozsahu, ktorý je v podstate nevidaný. Ja neviem, aký zločin má spáchať vládna koalícia, aby tie médiá povedali, že ideme sa tomu venovať a ideme na to niečo povedať. To, čo robia s týmto škandálom, ktorý sa týka manipulácie trestných konaní a zneužívania trestného práva, obeťou ktorého je aj Milan Lučanský, je nevidané. Toto nikdy nebolo, že by takto niekto zametal stopy, pomáhal vládnej koalícii. V podstate táto téma neexistuje. V nedeľu boli relácie, a do relácie nepozvali predkladateľov tohto návrhu na odvolanie ministra? Však my sme dali návrh na odvolanie Mikulca, ja som to predkladal, boli vážne obvinenie vznesené v piatok a oni nás ani nezavolajú, len aby sa tejto téme nikto nevenoval. Čiže sme na veľkom rázcestí, kde médiá si musia uvedomiť, že dnes nesú zodpovednosť za stav, v ktorom sa to Slovensko nachádza. Keď sa pozerám, čo píše SME, Denník N, Aktuality a, bohužiaľ, aj Pravda...

Jediný, kto sa tomu serióznejšie venoval, bol Postoj, presnejšie jeho komentátor Dag Daniš, ktorý je inak veľmi kritický k Smeru, ale toto, čo sa deje, už nemôže nevidieť.

A to je jediný. Presne povedal, že médiá sú úplne vedľa, keď si myslia, že to sa dá nejako zatajiť, alebo ututlať. Takže ten problém nie je v tých samotných nahrávkach, ktoré sú šialené mimochodom. To, čo robia vyšetrovatelia [NAKA](#) a prokurátori ÚŠP, niektorí sudcovia, to je zločin najhrubšieho zrna, ale problém je v tom, že ešte aj tu sa tie médiá rozhodli, že ideme ich brániť do poslednej bodky.

Nikdy by tieto nezákonnosti neboli možné, keby vyšetrovateľom z NAKA nepodržal chrbát Úrad špeciálnej prokuratúry. Vy ste prišli s iniciatívou na otvorenie previerky Daniela Lipšica. Spôsob, akým sa stal špeciálnym prokurátorom, je absurdný... Nie je prokurátorom, nemá ani minimálnu profesijnú česť, jednoducho, stále je to politik a pri plnení politického zadania nemá žiadne zábrany. Ako je možné, že dostal previerku? Ministerstvo práce vymyslelo Danielovi Lipšicovi fiktívnu funkciu poradcu a požiadalo Národný bezpečnostný úrad (NBÚ) o previerku, na ktorú, mimochodom, advokáti nemajú nárok. Previerka bola udelená v rekordnom čase a dodnes je okolo nej veľa otáznikov. Paradoxne, NBÚ je v politickej gescii strany SME RODINA, ktorej dnes Daniel Lipšic už nevyhovuje. Je šanca, že tá previerka bude spochybnená? Je šanca, že týmto spôsobom ho teda odstavia? Lebo, keď padne on, tak padnú všetci ostatní.

Nie je to len o tom, že to, čo robí NAKA, je možné s ich podporou, alebo že by to tolerovali. Oni to podľa mňa riadia. Ja si myslím, že ľudia ako je Lipšic, Kysel, Šurek, Repa a ďalší, sú dnes tak hlboko zakomponovaní do týchto špinavostí a postupne to vychádza na povrch. Začínajú sa objavovať výpovede svedkov, ktorí hovoria, čo všetko Repa žiadal od niektorých udavačov, že „ty hovor a keď aj nevieš, stačí, keď budeš potvrdzovať, čo hovorí iný udavač“ a ďalšie a ďalšie veci, takže miera zodpovednosti ÚŠP je tak veľká, že najsprávnejšie by bolo im ukradnúť bojovú zástavu a ich rozpustiť a vytvoriť nejaký nový útvar. Ale k tomu Lipšicovi. Matovič presne vedel, že na špinavosti potrebuje Mikulca s jeho históriou, tá história je brutálna. Rodinné kšefty, strata bezpečnostnej previerky, podozrenie z korupcie, využívanie mafiánskych štruktúr na svoje vlastné veci, atď. atď. Potom zistil, že takýto človek je pre neho vhodný, aby riadil NAKu a tam si ochotne dosadil vyšetrovateľov typu Čurillu a ďalších. Ale potrebujú, samozrejme, aj prokurátorov. Tak si vybral človeka, ktorý nemá chrbtovú kosť, on tam nemá ani náznak chrbtovej kosti. O Lipšicovi vieme, že to je najkrivší človek, aký kedy existoval a ja som to už niekoľkokrát povedal, že keby na Slovensku mal existovať klub krivých ľudí, na čele je Lipšic a druhý je Mazák. Lipšic so všetkými jeho problémami od podvodu pri justičnej skúške cez podvod pri advokátskych licenciách, všelijaké reči okolo jeho súkromného života, ktoré naozaj vyvolávajú rôzne pochybnosti. Do toho došlo zabitie človeka na prechode. Je to jediný právoplatne odsúdený zločinec, ktorý je špeciálny prokurátor. Ale keby to bola normálna vôľa, keby tu fungovalo Slovensko ako normálny štát, Lipšic už dávno nemá bezpečnostnú previerku. Doplním Vaše informácie. Ja som podal trestné oznámenie, pokiaľ ide o bezpečnostnú previerku Lipšica. Lipšic nemohol sám žiadať o previerku, ktorú potreboval ako predpoklad na zvolenie za špeciálneho prokurátora, tak si ministerstvo práce vymyslelo funkciu nejakého poradcu, týmto poradcom mal byť Lipšic, a Lipšic vraj na to potreboval PT (Prísne tajné) previerku, aby sa mohol oboznamovať s utajovanými skutočnosťami. Od A po Z klamstvo. Nehovoriac o tom, že on ako advokát nemohol mať pracovnoprávny pomer na ministerstve práce. Je začaté trestné stíhanie vo veci. Ja som podal oznámenie na krajské riaditeľstvo polície, že bolo začaté trestné stíhanie vo veci voči neznámemu páchatelovi na ministerstve práce, ktorý zneužil právomoci a dal mu previerku. Okrem toho, keď si zoberiete to uznesenie generálnej prokuratúry zo 4. februára, ktoré zamietlo sťažnosti Čurillu proti vzneseniu obvinenia, tam je ten úradný záznam a tam takisto sa hovorí, že celá previerka Lipšica je celý veľký podvod. Prečo, preboha, Konečný ako šéf NBÚ nezoberie Lipšicovi previerku?

No ale tam by sa muselo potom dokázať, že ju dostal neprávom.

Nemá čo dokazovať, je tam začaté trestné stíhanie vo veci. Sú tam úradné záznamy a je evidentné, tam ani nemáte čo dokazovať, pretože o previerku pre Lipšica žiadalo ministerstvo práce, žiadal ju Krajniak.

Poslanec strany Sloboda a Solidarita (SaS) Alojz Baránik vtedy povedal o Danielovi Lipšicovi, že je šikovný, že ako jediný advokát a v tom čase ne-prokurátor splnil podmienky, vybavil si previerku, aby sa mohol uchádzať o post špeciálneho prokurátora. To je však šíalený cynizmus, ak koalíčný poslanec konštatuje, že ich nominant si dokáže vybaviť to, čo si iní advokáti vybaviť nedokážu ...

Cynizmus je pekná vec niekedy v politike, ale nie na veci súvisiace s porušením zákona. V tejto súvislosti sa treba opýtať, komu patrí Konečný (šéf NBÚ)? Čo je to za človeka?

Politicky dominant strany [SME RODINA](#).

Pýtam sa, kto ho riadi, kto našepkáva Konečnému do ucha, že nekonaj? Ako je možné, že v takejto závažnej veci, kde na základe článkov, ktoré napísala Tódová, sa otvárali bezpečnostné previerky, sa šikanujú ľudia, volajú sa na všelijaké pohovory. Prečo teraz nezavolá nikto Lipšica a nepovie „tak, pán Lipšic, šup na detektor lži.“ Tak poďme si niečo o tom porozprávať. Lipšic nemá čo byť špeciálnym prokurátorom a dnes jediná osoba, ktorá ho drží, je Konečný. A nerozumieme, čo je tam za problém.

No tam je základný problém, že určite všetci traja Pčolinskí (šéf poslaneckého klubu SME RODINA Peter Pčolinský, manželka bývalého šéfa SIS a poslankyňa Adriana Pčolinská a bývalý šéf SIS Vladimír Pčolinský) nemajú záujem, aby tam Lipšic ďalej bol...

Ja už nerozumiem ani im, pretože bolo niekoľko hlasovaní, kde sa všetci vystatovali, že budú hlasovať proti vládnej koalícii, kvôli tomu, čo urobili Vladovi Pčolinskému, keď bol riaditeľom SIS. Kolkokrát hlasovali s tou vládnu koalíciou? Teraz prvýkrát som ich videl, že nepodporili súdnu mapu, pokiaľ išlo o Kolíkovú, boli tam ešte nejaké hlasovania, ale teda nech preukážu, že to myslia vážne.

Ešte Gyimesi z OĽANO a štyria zo strany ZA ĽUDÍ to potopili, teda tri zákony zo štyroch...

V parlamente som mal vystúpenie k Mikulcovi a povedal som, že toto všetko je o strate dôstojnosti. Keby mne ako koalíčnému partnerovi povedal niekto, že som nádor na krku koalície, tak ráno neprídem na koalíčnú radu. Toto keby som ja vyviedol Dankovi alebo Bugárovi, tak nie že by odišli z tej vládnej koalície do minúty, ale ešte ten cirkus, čo by okolo toho urobili. A títo sa vrátia do parlamentu a hlasujú za vládne návrhy zákona. To len potvrdzuje, v akom katastrofálnom stave je táto vládna koalícia.

No tu je potom ďalšia dôležitá vec, jedinou záchrannou brzdou proti nezákonnostiam koalície je generálny prokurátor Maroš Žilinka a jeho paragraf 363, ktorým môže hrubé nezákonnosti eliminovať. Problém je, že dnes jediný z koalície, kto mu drží chrbát, je strana SME RODINA. Z kuloárov vieme, že Boris Kollár je extrémne zraniteľný, má mnoho káuz. Bez generálneho prokurátora by bol úplne „nahý“, preto ho nemôže obetovať. Problém pre koalíciu je, že jeho postavenie generálneho prokurátora je ústavne veľmi nezávislé a nie je vôbec jednoduché ho odvolať. Skúšajú teda cestu transformácie prokuratúry na štátne zastupiteľstvo. Má to šancu na úspech, alebo sú to psie hlasy, ktoré nejdú do neba? Vidíme aj ďalšie partizánčiny: poza chrbát koalíčnej rady dal poslanec SaS Alojz Baránik návrh na zrušenie paragrafu 363, získal však len päťdesiatpäť hlasov, takže to neprešlo. Aký ďalší vývoj očakávate v týchto kauzách?

Všetky kroky, ktoré robí [Boris Kollár](#), sú mierené na jeho ochranu. To je evidentné. On chce byť aj panna, aj chce byť kus pomilovaný, pretože potrebuje byť v tej koalícii, koalícia je pre neho záchrana. Keby v koalícii nebol, tak ho zatvorila. On to presne vie. Ako ústavný činiteľ, ako predseda parlamentu má veľkú ochranu tým, že je druhý najvyšší ústavný činiteľ tohto štátu. K Žilinkovi, ja Žilinku nepoznám a Žilinka nepomohol nikomu z opozície. Žilinka pomohol Pčolinskému, pomohol Tódovej. Ja zatiaľ neviem, že by Žilinka prijal nejaké kontroverzné rozhodnutie...

Generálny prokurátor Maroš Žilinka robí podľa koalície kontroverzné veci: išiel do Moskvy, podpísal tam zmluvu o spolupráci s ruskou generálnou prokuratúrou, k zmluve DCA podal tridsaťpäť výhrad... Rozhodne sa koalíčne nespráva.

To ma netrápi. Ja len hovorím, že my sa nemôžeme tváriť, aby neboli teda pochybnosti o tom, že by Žilinka bol nejaký opozičný nominant, to tak nie je. Jeho nominovalo hnutie SME RODINA, my sme ho podporili, preto získal strašne veľa hlasov. My to dnes neľutujeme, ale aby bolo úplne jasné, my ho vôbec nevnímame ako človeka, ktorý by mal pomáhať opozícii. Ja si myslím, že on je predovšetkým prirodzene sám sebou, je rusofil, ja si to myslím, pretože keď sa na neho pozriete, to sú tie klony, tí Čarnogurskí, všetci rovnako vyzerajú, starý [Čarnogurský](#), mladý Čarnogurský, Procházka, všetci sú ako cez kopirák, podľa mňa aj povahovo. U neho je pravdepodobne prirodzené nejaké rusofilstvo, čo je mi sympatické. Preto som sa zasmial, keď mu začali vyčítať jeho cestu do Moskvy, že čo na tom, preboha, je, však nech ide. Ja som tiež išiel ako jediný spoločne s českým prezidentom Zemanom na oslavy víťazstva nad fašizmom do Moskvy v roku 2015, keď to všetkým zakazovali a že majú výhrady? No a je logické, že k takej dohode ako DCA má mať výhrady aj a predovšetkým generálny prokurátor. Trápne bolo, že ho nenechali v parlamente hovoriť. Ale zase vidíte, my sme to boli, ktorí prišli a povedali, poďme prečítať vystúpenie Žilinku v parlamente. Prečo to neurobila SME RODINA?

Keď sa dalo hlasovať, či môže predniesť generálny prokurátor svoje výhrady, Boris Kollár ukázal svojmu poslaneckému klubu, nech mu to neumožnia a plénum parlamentu to stoplo. Boris Kollár potopil vlastného nominanta.

To je tam úplne bežné. Ja znovu opakujem, Boris Kollár hrá hru o svoje prežitie, keď bude potrebovať Žilinku, tak ho vyžije, keď ho nebude potrebovať, tak ho potopí...

Bez Maroša Žilinku by bol bezbranný, respektíve koalícia by mala oveľa väčšiu šancu držať ho pod krkom.

Uvedomme si jednu vec, že zvolenie nového generálneho prokurátora je veľmi komplikované. Žilinka, napriek tomu, že nám nepomáha, je tam a robí si svoju robotu. My ho vnímame ako vcelku neutrálneho človeka. Pokiaľ ide o štátne zastupiteľstvo, základný charakter, základná črta generálnej prokuratúry je upravená v ústave. Na úpravu by bola potrebná ústavná väčšina a na to tento parlament nemá. No a tie ich persóny, ktoré sa k tomu vyjadrujú, to je čistá katastrofa. Keď ja vidím toho Baránika, to treba urobiť klub Baránik, Matovič, Pročko, Tabák, to je hviezdna rota. Každopádne si myslím, že Žilinku potrebuje Boris Kollár, takže to neprejde.

Takže to neprejde? Neprejde ani zrušenie paragrafu 363?

Chvalabohu, že to neprejde. Mne to vôbec nepripadá zvláštne. Vždy tam tá 363 bola. Zaujímavé, že nekričali, keď ju použil na podporu Tódovej, vtedy to nikomu nevadilo.

Vtedy to bolo v poriadku, ako inak. Dobré, poďme teraz k ďalšej veci. Všetci očakávajú referendumové otázky. Hovorí sa predbežne o troch, nie sú ešte celkom jasné. Myslím, že to pustil na verejnosť Pellegrini, že jedna bude o zastropovaní dôchodkového veku na šesťdesiatštyri rokoch, ďalšia o predčasných voľbách a tá tretia sa asi bude týkať obsahu

zmluvy DCA. Kedy budú otázky o predstavené?

K tomu viem aj bližšie niečo povedať.

Čoho sa my musíme vystríhať, je, aby sa nám nestalo, že prezidentka dostane akýkoľvek motív na podanie otázok na Ústavný súd. Lebo prezidentka, keď taký motív dostane, tak to urobí. Uvedomte si konečne, kto je v Prezidentskom paláci. V Prezidentskom paláci je americká duša. Bodka. Netreba o tom viac pochybovať. V prípade referenda o predčasných voľbách vedela, čo má robiť. V prípade americkej zmluvy vedela, čo má robiť. Ak bude vidieť otázky, ktoré ju budú na tolko vzrušovať, a bude vidieť akúkoľvek drobnosť, ktorá by dala motív, ona to znovu podá na Ústavný súd. A my dobre vieme, že na Ústavnom súde bude rovnaké rozhodnutie aké bolo v prípade predčasných parlamentných volieb. Preto na vážkach teraz meriame každé jedno slovo, ktoré do tej otázky dávame. Môžem Vám potvrdiť, a máte túto informáciu v tomto okamihu naozaj prvý. Pôjdeme do otázky, ktorá bude výnimočná v tom, pokiaľ ide o úpravu ústavy a predčasné parlamentné voľby, že bude priamo viesť k zmene Ústavy Slovenskej republiky, teda že bude možné referendum meniť aj ústavný zákon a vyvolať parlamentné voľby. To je nóvum. A na tomto teraz veľmi intenzívne pracujeme. Prezidentka zase bude vymýšľať. Tak to podme urobiť tak, ako sa to robilo v súvislosti so zrušením amnestií v roku 2017, keď sa vložilo jedno ustanovenie. Znova sa vloží to ustanovenie, ktoré bude znamenať, že ak ľudia odsúhlasia v referende túto zmenu ústavy, tak táto zmena ústavy bude automaticky znamenať skončenie ôsmeho volebného obdobia. Čiže ľudia nebudú hlasovať v referende v prvej otázke len o zmene ústavy, ľudia budú rovno hlasovať o predčasných parlamentných voľbách. To je nóvum. A robíme na ňom tak, aby, keď to dáme prezidentke, to rovno nehodila na Ústavný súd. Druhá otázka, americká zmluva. My si uvedomujeme, že to je bilaterálna zmluva, na ktorú sa viaže Viedenský dohovor. A mnohí nám hovoria, že len tak nemôžete vypovedať bilaterálnu zmluvu. V poriadku, my to rešpektujeme. Takže tá otázka sa nebude týkať dohody. Ale bude sa týkať prítomnosti amerických vojakov na území Slovenska. A takúto otázku už nemôže prezidentka len tak obísť, pretože my chceme do ústavy zakotviť nové pravidlá, kedy sa na Slovensku môžu nachádzať zahraniční vojaci. Tvrdia všetci, že na túto americkú zmluvu bude treba vždy ešte rozhodnutie Národnej rady. Nech sa páči, tak to budú mať. Budú tam stanovené nové podmienky na prítomnosť amerických vojakov.

Bude sa musieť schváliť ústavnou väčšinou alebo niečo také?

Napríklad. Podmienky na to budú nesplniteľné, teda v danej situácii budú nereálne, pretože nikto za to hlasovať nebude. Tretia otázka. Máme tri sociálne témy, s ktorými pracujeme. Jedna téma je téma minimálnej mzdy, druhá téma je téma, ktorá sa týka príplatkov za prácu v noci a cez sviatky, lebo to znovu bolo okresané a tretia téma, samozrejme, je otázka zastropovania dôchodkového veku. Hoci opäť, tak ako sme inak začali uvažovať v prípade ústavy, úplne inak uvažujeme v prípade americkej zmluvy. Ja ponúkam autorom tých otázok, lebo to urobia právnici, naozaj to musia odobriť ústavní právnici, podme zakotviť do ústavy nové sociálne právo. Implementujme tretiu generáciu ľudských práv. To je to, čo hovorí aj Strana európskych socialistov, Európska únia, charta sociálnych práv. Podme sa pozeráť na nejaké nové sociálne právo, ja ho teraz úmyselne nebudem pomenovávať. Viete, my musíme byť konkrétni, napríklad bolo výborné, že sme do ústavy dali zákaz vývozu pitnej vody zo Slovenska, dnes nemôžete vyvážať pitnú vodu potrubiami alebo nejakými obrovskými kontajnermi, môžete vyvážať iba v klasických plastových fľašiach. Niečo konkrétne povedať, že podme zakotviť nové sociálne právo napríklad na bývanie a ďalšie a ďalšie veci, podporu pri bývaní, pri získaní bývania...

No my máme dnes deklarované v ústave, že máme sociálne ekologicky orientované trhové hospodárstvo, ale napríklad za Kaníka je to úplne prázdna floskula.

Sú sociálne práva, ktoré vieme zakotviť tak, že sú priamo vykonateľné, takže uvažujeme aj takto.

Toto je rozsah, preto nám to trvá. Budú iba tri otázky, jedna sociálna otázka bude. My len rozmýšľame, čo z tých sociálnych. My chceme ponúknuť partnerom v podstate, tu máte na výber – prvá, druhá a tretia sa bude vyberať z dvoch alebo troch možností, alternatív, poďme sa dohodnúť, my sa chceme dohodnúť so všetkými, s Hlasom, s odbormi, s dôchodcami, so všetkými.

Dobre, ja len k tomuto, existujú také protichodné judikáty alebo protichodné interpretácie, pamätám si rok 1997, kedy malo byť [referendum](#) o priamej volbe prezidenta. Vtedy Ivan Šimko pripravil znenie zákona v paragrafovom znení o priamej volbe prezidenta a Ústavný súd tesne pred volebným moratóriom vyhlásil, že nie je možné prijať paragrafové znenia zákona. Už sa to prelomilo?

Áno, áno.

Takže tento judikát už je prelomený?

Prelomové je rozhodnutie Ústavného súdu k otázke o predčasných voľbách, ktoré vyvolala prezidentka svojim podaním a tam sa o tomto všetkom hovorí. Dnes môžete prijať text ústavného zákona v referende.

Druhá vec, keď hovoríte o tých sociálnych veciach, je jasné ustanovenie v ústave, ktoré limituje referendové otázky v tom, že sa nemôžu týkať rozpočtových vecí a ľudských práv. Príklad, indexácia minimálnej mzdy alebo zastropovanie dôchodkového veku budú mať rozpočtové dôsledky. Ja len, či sa neobávate, že to použijú na podanie na Ústavný súd.

Dopad na rozpočet ako dopadnú [predčasné voľby](#), samozrejme, že má.

Ale nepriamo

Dvanásť miliónov, preto Vám opakujem, rozmýšľame tak, aby sme prezidentke nedali dôvod podať to na Ústavný súd. Ja prezidentke neverím ani nos medzi očami. Vieme, kto to je. Ona sa ukázala v plnej nahote. A preto to nejaký čas trvá, aj preto prosíme o nejakú mieru trpezlivosti. Nemôžeme len tak niečo vyhodiť, to musí byť prekonzultované, vykonzultované, aj tak musím pripustiť, ja pripúšťam stále päťdesiat na päťdesiat, že ona sa to pokúsi zmariť podaním na Ústavný súd.

Pri referende je problém aj extrémne vysoká miera účasti, lebo päťdesiatpercentná účasť je vysoká. Bežne chodí k voľbám okolo šesťdesiat percent no a, samozrejme, druhá strana bude obštruovať referendum, to znamená, že musí prísť osemdesiatpäť percent ľudí, ktorí chodia k voľbám, aby bolo referendum platné. Bude mať to referendum zmysel?

Ja nikdy nejdem do súboja, ktorý považujem od začiatku za prehratý. Keby sme sa bavili o referende pred štyrmi rokmi, tak to je nezmysel, nemá to žiadny zmysel. Ale bavíme sa o referende v úplne novej atmosfére, ktorá tu nikdy nebola.

Ja viem. To najúspešnejšie, ale stále neplatné malo účasť tridsaťsedem percent. Jediné platné referendum bolo o vstupe do Európskej únie. To referendum, ktoré stopol Ústavný súd v lete 2021, bolo riešené nadstranícky. V petičnom výbore boli zástupcovia strany Hlas, Smer, Konfederácie odborových zväzov SR (KOZ SR), Slovenský zväz protifašistických bojovníkov (SZPB), aj zástupcovia dôchodcov - Jednota dôchodcov na Slovensku (JDS). Aj teraz 26. januára bola pred Prezidentským palácom demonštrácia a okrem Smeru tam boli ľudia zo SNS, teda Andrej Danko, bol tam Artur Bekmatov zo strany Socialisti.sk, bol tam Matúš Šutaj-Eštok zo strany Hlas. Predtým ste mali míting v Rimavskej Sobote, kde bol aj predstaviteľ strany Život - Národná strana Tomáš Taraba. Bude to nadstranícke aj pri

plánovanom referende?

My sme si povedali, že hlavným motorom tohto referenda bude Smer, lebo Smer bol aj hlavným motorom minulej petičnej akcie, takže budeme nad tým preberať nejakú kuratelú, ale chcem pozvať všetkých do petičného výboru. Samozrejme, každý bude mať právo byť súčasťou tohto referenda, len mám taký pocit, že máme najviac pary zo všetkých tých opozičných strán, takže tú paru chceme do toho dať, ale my sa chceme dohodnúť na tej sociálnej otázke so všetkými. Tu my nepôjdeme do žiadnych truc podnikov, to nemá žiadny zmysel. Dohodneme sa, garantujem, že sa dohodneme.

Čiže bude ich tam viac, bude aj Život - Národná strana?

Vôbec nám to nerobí žiadny problém, pretože petičný výbor môže mať počet ľudí, ktorý zohľadní záujem všetkých zúčastnených.

Budú tam aj nadstranícke inštitúcie ako Konfederácia odborových zväzov SR (KOZ SR)?

Ja by som ich veľmi rád pozval do toho, to ja ale neviem, pretože mne je ťažko hovoriť o tom, v akej situácii je KOZ.

Dobre, chápem, toto sú nadstranícke veci,

Všetkých budeme

V rozhovore pre Zem a Vek ste pripustili, že hnutie Republika je s vami koalovateľná. Vnímajúc však protesty prvého septembra pred Ústavným súdom, tam spoločná demonštrácia nevyšla. Europoslanec a predseda hnutia Milan Uhrík spravil v podstate nejaké fait accompli a pustil informáciu, že prvého septembra budete mať spoločný míting, čo nakoniec nebolo. Štruktúry Smeru to vnímali rôzne. Podľa mojich informácií šesťdesiat percent členskej základne Smeru s tým nemá žiadny problém, nejakí protifašistickí bojovníci alebo časť štruktúr však problém môžu mať. Aj keď bol míting druhého februára pred parlamentom, tak bývalý poslanec Peter Marček Vás osobne pozýval na míting, ktorý organizovala Republika. Toto je, samozrejme, veľmi horúca téma. Jedna vec je, že či hnutie Republika bola vôbec koalovateľná so Smerom, druhá vec je, že Smer a Republika nebude stačiť, ale bude tam musieť byť tretí, zrejme Hlas. Na sneme 17. novembra ste povedali, že Hlas je pre Vás prirodzený koaličný partner, pre Petra Pellegriniho by však spojenie s hnutím Republika mohlo byť problematické. Väčšina ľudí z môjho okolia si ich vie skôr predstaviť ako stranu SME RODINA, aj keď viem, že politika nie je o sympatiách. A treba zvážiť aj politické náklady takéhoto spojenia, aspoň čo sa týka reakcií médií. U Borisa Kollára by boli asi menšie, ale zároveň by to bol menej estetický pohľad.

Na túto Vašu otázku je pre mňa vždy jednoduchá odpoveď. Každá politická strana ide s nejakou agendou do súboja. Mňa v tomto okamihu vôbec nezaujíma agenda Republiky, je to ich vlastná súkromná agenda, ktorú si robia ako samostatná politická strana. Tak ako Republiku, alebo SaS, alebo kohokoľvek iného nemusí zaujímať naša agenda, ktorú dávame do politiky. My sme strana, ktorá sa snaží držať líniu sociálnej demokracie. Priznávam, že posilňujeme sociálne prvky v našej politike. To je potom úplne jednoduché. Tie strany, ktoré budú mať viac ako 5 percent sa potom stretnú po parlamentných voľbách a začína sa formovať programové vyhlásenie vlády. A potom, čo urobia strany, to viem z vlastných skúseností, je, že každá strana príde a povie: toto sú veci, na ktorých nám záleží a nevieme si predstaviť účasť v tejto vládnej koalícii, pokiaľ to tam nebude. To tak väčšinou býva. My určite chodíme aj sme chodili na rokovania a povedali sme: nevieme si predstaviť oslabovanie zákonníka práce, naopak, chceme sa vrátiť do európskeho štandardu. Nevieme si predstaviť toto, toto a toto ako sociálna demokracia. Sú nejaké línie. A keby sme rokovali s

kýmkoľvek vrátane Republiky, Republika by prišla a povedala, že my chceme do programového vyhlásenia referendum o vystúpení z Európskej únie alebo z NATO, my povieme to nie, idem ďalej. Dobré, tak chceme ešte urobiť toto: nebudeme uznávať holokaust, no tak to sa nehnevajte, dovidenia. Ale idem ďalej: chcem zrušiť SNP ako štátny sviatok, no tak dovidenia, nedá sa. Je to veľmi jednoduché. Každý sa pokúša osloviť voliča s agendou, ktorú považuje za atraktívnu a primeranú, pretože je legitímne povedať: chceme referendum o vystúpení z Európskej únie, pretože sme to mali vo Veľkej Británii. Je legitímna agenda referendum o vystúpení z NATO, pretože to raz príde, že niektoré krajiny budú takto uvažovať. Ale to je ich legitímna agenda, nie naša legitímna agenda. Čiže, keď sa stretneme s touto stranou, a niekde sa stretneme so stranami, povieme si, kde nejde vlak, to sa nedá urobiť, lebo stratíte tvár, tak sa s nimi nestretnete vo vládnej koalícii.

Ja to vidím skôr inak. Sú také ostrakizačné vyhlásenia, v ktorých niektoré strany majú uznesenia orgánov strany, že so Smerom a SaS nikdy nepôjde, s Kotlebom tiež nikdy a ani sa nezačali rokovania, veď to od začiatku to tvrdili...

Strana Smer teda nikoho dopredu nevylučuje?

Akože nás [OLANO](#) chce vylučovať zo spolupráce. Ja sa na tom zabávam, lebo je to banda idiotov a bláznov. Vlastne, vieme, že to OLANO ani neexistuje, nemá žiadne politické zázemie. Nechajme každého, nech získa 5 percent a sadnime si. Naše línie sú jasné. Sme európsky orientovaná strana, sme socialistická strana a chceme mať silné sociálne prvky pokiaľ ide o ochranu národných záujmov Slovenskej republiky, ale, a samozrejme, sme strana, ktorá je silne protifašistická. Máme tri piliere. Keď tieto tri piliere budeme vidieť rešpektované v programovom vyhlásení vlády, ideme sa baviť. Samozrejme, že môžeme robiť kompromisy, možno budeme mať nejakého partnera, ktorý to ťahá od stredu doprava, ktorý bude mať iný názor na ekonomiku, na hospodárstvo, dobre, tak ideme sa o tom baviť. Ale nemôže mi niekto povedať, že ideme vystúpiť z Európskej únie alebo zrušiť SNP ako štátny sviatok.

Mimochodom, keď hovoríme o SNP, tak v roku 1992 SNR prijala, že to bude štátny sviatok vďaka ad hoc koalícii SDL a HZDS, ani jeden poslanec SNS, ani jeden poslanec KDH za to nehlasoval, čiže to je zaujímavé, keď sa vtedajší dorast KDH Milan Krajniak takmer o tridsať rokov neskôr hlási k SNP až tak, že testovaciu kampaň nazve „novým SNP“...

Tá doba sa vyvíja, ja by som nešiel do toho tak spätne. Ja viem, o čo ide, samozrejme. Oni sa už boja teraz, lebo sa boja, že sa dáme dohromady, ako som dal dohromady Danku a Bugára v tej slávnej koalícii v roku 2016. Ale ja som ešte ďaleko od týchto úvah. Mojou úlohou ako predsedu Smeru je vyhrať parlamentné voľby. Bodka. Nič iné ma teraz nezaujíma.

Už ste sa dostali v prieskumoch raz na čelo pelotónu. Ten trend je jasný, strana Hlas stagnuje a Smer stále rastie. Podme však k ďalšej téme. Slovenská delegácia podpísala vo Washingtone 3. februára obrannú dohodu so Spojenými štátmi. Prečo parlament a prezidentka ignorovali názory kritikov v spoločnosti, keď podľa médií má prítomnosť amerických vojsk negatívnu odozvu - až šesťdesiatštyri percent - medzi našim obyvateľstvom?

Odpoveď je veľmi jednoduchá. Táto vláda si uvedomuje, že ak nechce byť predmetom kritiky americkej administratívy za zločiny, ktoré pácha, tak musí súhlasiť so všetkým, čo americká administratíva predkladá. Rýchlosť, s akou bola zmluva schválená vo vláde, s akou získala súhlas v parlamente a rýchlosť, s akou ju podpísala prezidentka, je nevídaná. Jednoducho, prezidentka je už na smiech. V tomto prípade už na smiech. Čiže oni sú presvedčení, že týmto si kupujú nejaké odpustky k americkej administratíve, pretože všetko, čoho sa chytia, kazia. Keď som bol predsedom vlády a niečo sa nepáčilo na americkej ambasáde, už ma kontaktovali a toto sa nám nepáči a toto sa

nám nepáči. Preto tá odpoveď je veľmi jednoduchá. Oni si kupujú odpustky od Američanov, a to je katastrofa. Obávam sa, že oni sú schopní čohokoľvek. Keby došlo k vojnovému konfliktu ako bol Irak, oni sú schopní tam poslať vojakov. Keby bolo treba, aj na Filipíny by poslali slovenských vojakov, len aby mali tú americkú vlajku stále pod kontrolou.

V tomto bol pre mňa absolútny gýč hlasovanie strany SME RODINA, keď polovica poslancov bola za prijatie zmluvy DCA, polovica proti, a Boris Kollár sa zdržal hlasovania. Môže toto niekoho presvedčiť? On mal tuším dodať osem hlasov. Vieme, že schválenie zmluvy nakoniec prešlo vďaka trom hlasom, ale do poslednej chvíle si neboli istí, či budú mať dostatočnú väčšinu.

Bolo by dobré, keby ste zistili, čo sa dialo na klube SME RODINA, čo tam Kollár vystrájal. Ako kričal, že musia hlasovať za tú dohodu a on im išiel „vzorom“ a zdržal sa hlasovania.

Absolútny politický alibizmus, totálny politický gýč. Viete, oni sú takí. Oni žijú len, aby teda prežili. Ale tam je niečo iné, dôležitejšie, že ako môže byť tento človek predseda parlamentu? Viete, že to, že sme mu vyčítali, že bol mafián a vozil drogy a ja neviem, čo všetko mal, že používa štátne peniaze na súkromné účely, a že získal titul podvodom a neviem čo všetko ešte, a ako bonus ešte tie jeho avantúry s transsexuálmi... Ale je to druhý najvyšší ústavný činiteľ v tomto štáte a ako jediný sa zdrží hlasovania, tak to už rovno mohol byť proti, hocičo mohol urobiť. Myslím si, že on si neuvedomuje, že je na smiech celému Slovensku, ale tak je to jeho rozhodnutie. Garantujem vám, že určite, keď bude možnosť sa stretnúť s nejakou ruskou delegáciou, bude utekať s otvorenou náručou, bude hovoriť: ja som ale nepodporil tú zmluvu. Ja som nekričal na mojich poslancov, že musia hlasovať ...

Budú podľa Vás nejaké dôsledky tejto dohody pre Slovensko? V podstate vláda a prezidentka podporili posilnenie východného krídla NATO, ktorého súčasťou je Slovensko. V Rusku to vnímajú ako hrozbu. Slovensko si historicky udržuje dobré vzťahy s Ruskom a Západom, môžu súčasné kroky tejto vlády zmeniť tento kurz?

Viete, ja by som ani nehovoril o NATO. To NATO hrá v tomto druhé husle. Pretože vidíme to teraz na Nemecku, na Francúzsku, ktorí paberujú. Nemci veľmi príznačne poslali Ukrajincom prilby. Je to smiešne, dokonca mne to až tak prišlo, že možno to mysleli dobre tí Nemci, povedali si, že nepošleme im zbrane, tak im pošleme aspoň nejaké ochranné prostriedky. Ale keď niekomu pošlete prilbu, povie, že zalez tam do toho úkrytu a nevyskakuj. Ale idem naspäť. Toto je nie posilňovanie NATO. Toto je problém posilňovania americkej prítomnosti na Východe. Všetci sa tomu ako keby teraz podriaďovali, pritom tak málo stačí. Ja budem vždy presadzovať jeden názor. Preboha, majme vlastný rozum. Veď rozmyšľajme, že kde sú naše záujmy, kde môžeme nejakú časť tých záujmov obetovať a kde sú záujmy, na ktorých nám musí záležať. Pretože Amerika je strašne ďaleko od nás, ale Ukrajina je hneď pri nás. A Rusko je tiež prakticky hneď cez Ukrajinu, sú to slovanské národy. Ako môžem ja rozmyšľať, že dám prednosť niekomu, kto doletí na Herculesoch neviem koľko tisíc kilometrov, tu pristanú a robia si tu svoju politiku pred dlhoročnými historickými tradičnými záujmami, ktoré mám k Ukrajine a ktoré mám k Ruskej federácii. Ďalej je to chápanie a vnímanie záujmov, ja musím Rusov chápať. A normálne ich chápem, že nemôžu súhlasiť s tým, aby bola [Ukrajina](#) v NATO, a už vôbec nemôžu súhlasiť s tým, že bude prakticky celá ich západná hranica obkolesená jadrovými zbraňami, ktoré sú v Európe. Tak prečo nemajú Rusi atómové zbrane na Kube, šesťdesiat kilometrov od Miami, alebo niekde inde, čiže, kde sú naše vlastné záujmy? Naše záujmy nám hovoria: budme členským štátom NATO, v poriadku. Ale nemáme žiadny dôvod na to posilňovať americké vojská v regióne.

Richard Sulík nedávno povedal, že vo vzťahu k Rusku napríklad v otázke Krymu treba zachovať pragmatický prístup, povedal, že to je jednoducho fakt. To spustilo kritiku zo strany premiéra Eduarda Hegera, ktorý sa od jeho slov dištancoval. Môže sa stať taký

reštriktívny prístup dominantným na Slovensku?

Pragmatizmus je veľmi špinavý štýl politiky. Lebo pragmatizmus je schopný urobiť čokoľvek v politike, dnes to je takto a zajtra to bude inak. Tam máme pragmatické dôvody spolupracovať s Američanmi, pretože Američania niečo dávajú. Takto to nemôže fungovať. Musí to byť postavené na národných záujmoch. A národné záujmy nemôžu vychádzať len z pragmatizmu ako takého. Podľa mňa bol Sulík sfetovaný, keď to povedal. On je taký veľký hrdina ...

Ale Ivan Mikloš od neho odišiel na základe toho vyjadrenia.

Mňa SaS vôbec nezaujíma. Treba byť vo veciach konzistentný. Povedal to isté Sulík, keď som sťahoval vojakov z Iraku? Ale vtedy to určite nehovoril. Hovoril, že tam mali zostať a podobné veci. Slovensko by sa tradične malo uchádzať, a to sa očakáva aj od ruskej strany, teraz hovorím o bilaterálnych vzťahoch, aby sme mali dokonca viac ako štandardné vzťahy. To je tradičné a historicky na to máme a bola by veľká chyba, keby sme sa o to neusilovali, hoci tiež musíme vnímať veľkomocenské vzťahy Ruskej federácie. Ja hovorím, chvalabohu, ten svet začína byť bipolárny až tripolárny, pretože, prečo si Američania nemohli dovoliť nič proti Iraku? Pretože vtedy nebola žiadna sila proti nim. Ale dnes tu máme tripolaritu. Máme tu Američanov, Rusov, Čínu, čo znamená niečo úplne iné. Čiže nám na tom musí záležať. Aj preto, nech sa nečudujú, ja im to stále opakujem. Vy robíte všetko preto, Američania, aby váš imidž na Slovensku bol horší a horší. A potom nech sa nečudujú, že príde nejaká [zmluva DCA](#) a dve tretiny Slovákov ju odmietajú.

Keď Blinken išiel do Kataru, aby nahradil Nord Stream 2 kvapalným plynom pre Európu, je to však úplne absurdné pri tých kapacitách. To je na smiech každému...

Na smiech. Veď nech Vám povie tento príbeh Maroš Kéry. Viete, že dostal list od britského veľvyslanca, keď kritizoval britskú ministerku zahraničných vecí, keď nevedela, že Voronež a Rostov na Done nie sú na Ukrajine...

Niečo ako naša Remišová?

Ako sa to môže stať? Rozumiete...

Ale Boris Johnson má také zloženie vlády. To keď si pozriete zloženie jeho kabinetu, to je ako u nás OĽANO. Čo má dnes v tej vláde, to je strašné.

Mňa učil otec jednej neuveriteľnej pravde: Robert, keď hovoríš o veciach, ktorým nerozumieš, dávaj si strašný pozor na slová. Aj mne sa stalo v živote, že som mal nejaké problémy. A máte mať na to podklad. Ale aj keď máte podklad, niekedy sa stane, že ste v nejakej diskusii a príde téma, kde necítite stopercentnú istotu, pretože nie všetko môžete vedieť, nie všetko si pamätáte. Tak keď neviem, uberiem z plynu, použijem všeobecné vyjadrenia a nehrám sa na hrdinu a nestrápnim sa pred celým svetom. Takže je to trápne.

Ukrajinský prezident Zelenský pohrozil, že prehodnotí rozhodnutie Ukrajiny zrieknuť sa jadrových zbraní - na ktoré odkazuje Budapešťianske memorandum, pokiaľ nedostane bezpečnostné záruky od Západu. Ako by ste takú informáciu zhodnotili z hľadiska národnej bezpečnosti Slovenska?

Zelenský je tiež zaujímavá postava, pretože jeden deň kričí: ľudia, nebláznite, však žiadna vojna tu nehrozí, hovorí Západu: nepreháňajte, nestahujte tu vojakov, však nič sa tu nedeje, potom na druhý deň on povie, že teda chce záruky a zbrane. Ja nepoznám pána Zelenského. Ja som mal jediný dôvod rokovať o vážnych veciach s Tymošenkovou, a to bolo strašné. Ona nás vtedy oklamala, podviedla o ten plyn. Ukrajina je veľmi náročná krajina. Teraz to poviem tak, ako to ja cítim, však som bol

predseda vlády desať rokov, usilovali sme sa, ale nám sa nikdy nepodarilo nadviazať s tou krajinou také osobné vzťahy. Porošenko sa snažil. Musím povedať, že chodil aj na zasadnutia, keď boli nejaké s Európskou úniou. Ja som sa s ním veľakrát stretol. Snažil sa byť priateľský, komunikoval, ale nebolo to nikdy také, ako sme mali vzťahy s poľskými funkcionármi, maďarskými alebo s českými. Napriek tomu, že je to náš sused. Nikdy sa nám to nepodarilo. Ukrajina bola vždy zvláštna. Myslím si, že oni sú aj pomerne vnútorne rozpoltený. Musia mať veľký mentálny problém v sebe, pretože je to slovanská krajina, predsa tí ľudia žili v nejakom spoločenstve do roku 1992 všetci spolu. Stále je tam generácia ľudí, ktorá si spomína na spoločné sovietske časy. A to možno spôsobuje, že je ťažké nadviazať s nimi také spoločenské normálne vzťahy. Keď som chcel ísť do Poľska, vedel som komu zavolať, v Maďarsku, v Česku, dokonca v Nemecku, o iných krajinách ani nehovoriac. Keď som mal volať na Ukrajinu, ja som nevedel, komu mám zavolať. Aj toto možno svedčí o tom, v akom stave Ukrajina je. Preto sa tak ľahko stala obeťou amerických záujmov.

Sledujte nás na Telegramu: t.me/cz24news

[ZDROJ](#)